

Tíðin er komin at útskriva val

ANNFINN BREKKSTEIN

Vit nærkast nú einum fullkomnum politiskum ruðuleika við hesari samgonguni.

Vit føroyingar krevja valdið aftur til føroysku fólkavaldu politisku skipanina, har fólkið velur flokkar og politikarar, sum eru førir fyri at stýra landi okkara á ein demokratiskan hátt, og ikki misbrúka demokratið til valdmisnýtslu.

Tað er ófrættakent, at bara 3 fólk stýra Føroyum anno 2019.

Hvørja ferð Tjóðveldi og Javnaðarflokkurin kasta saman er ruðuleiki í politisku skipanini, og nú við tí sokallaða liberalistiska Framsókn, sum er farin at

líkjast meira og meira tí danska Eindarlistanum, so uttarliga liggur hann á vinstravonginum.

Allar demokratiskar fólkaræðisligar mannagongdir verða skúgvadar til viks fyri at yvir-liva og varðveita politiskt vald, hettar er ódámligt og ófrættakent.

Veljarin og fólkið vil hava fólkaræði aftur í politisku skipanina, sum vit føroyingar hava havt og ynskja at varðveita.

Landskassin og skattgjaldarin bløða hvønn dag. Pengarnir fossa úr felagskassanum, tí man keypir sær vald hvønn dag, frá teimum, sum ikki duga at ganga í takt, men eru sjálvsøkin meira enn onnur.

Fólkaræðið er sett til viks, figgjarnevndin tikin til gýsla - alt rekur fyri vág og vind, sum ikki einaferð við Javnarflokkinum á odda, ein flokkur, sum hevur ilt við at vera stjórnarberandi.

Hesi vóru tey, sum siga seg vera vald til at fáa álit aftur á politisku skipanina - eg meini tað!

Latið nú veljaran sleppa at rudda upp í politisku skipanini og skrivið út val sum skjótast.

Samgongan livir ikki upp til minstukrøvini

KAJ LEO HOLM JOHANNESEN
LØGTINGSMAÐUR FYRI SAMBANDSFLOKKIN

Eg ímyndaði mær ikki, at slíkur politiskur ruðuleiki, sum vit

hava upplivað seinastu tíðina í okkara politisku skipan, kundi henda. Og eg ímyndaði mær heldur ikki, at Føroya Løgting kundi leggjast lamið av klandri og stríði millum samgongu-flokkar.

Hetta politiska arbeiðslagið er farið út um alt rímuligt og forsvarligt mark.

Henda støðan minnir meg enn einaferð um orðini hjá nú-verandi samgongu um treytaleyst nærlagni, klokklárlar mannagongdir, rættartrygd og fult gjøgnumskygni - ja, tú lesur rætt.

Trupulleikin við verandi politiska ruðuleikanum og idealmálum hjá samgonguni, er, at vit tora næstan ikki at brúka hesi orð og hugtøk longur av berari skomm.

Stóra politiska uppgávan hjá sitandi samgongu var aftur at fáa álit á politisku skipanina og fáa rættartrygd í hásæti. Tí fær núverandi politiski ruðuleikin fólk at minnast og smílast yvirberandi, um tíðina, tá hesi somu sótu í andstøðu.

Hetta er vónandi bæði fyrstu og seinastu ferð, at vit uppliva slíkan politiskan ruðuleika.

Góði løgtingsformaður, kanst tú ikki tosa við tíni fólk, áðrenn tey gera meira skaða á okkara tingskipan og politiska trúvirðið, sum verður brotið niður fyri hvønn dag, sum gongur.

Vit mugu, um ikki annað, kunna liva upp til minstu-krøvini fyri at reka okkara politisku skipan.

DREYMASTARVIÐ
FINNUR TÚ Á in.fo

MINNINGARORÐ

Til minnis um Johild á Løgmansbø

08.08.1928 - 28.06.2016

Góða, elskaða omma

28.06.2016 sløknaði títt ljós, sum altíð lýsti so hjart. Tú vart ein dagstúr í Kalsoynni saman við teimum frá Tilhaldinum, og tit høvdu júst vitjað Kópakonuna, tá tú bráðliga var tikin frá okkum.

Tú var glað og vælnøgd tann dagin, søgdu tey, sum vóru saman við tær, og tað er gott at vita. Tað troystar okkum enn at vita, at tú ikki var einsamøll tína síðstu løtu.

Hóast nógvar svárar missir og stóra sorg í livinum, misti tú ongantíð livsviljan og livsgleðina. Tú gjørdist ongantíð beisk. Tú tosaði ongantíð ilt um fólk.

Um tað gekk long tíð ímillum, at vit sóust, so tók tú altíð ímóti mær við opnum ørnum. Ikki eitt orð um, at tað var langt síðani seinast, men heldur bara gleði um at fáa vitjan. Tá eg fór avstað aftur var tað við orðunum: "Kom skjótt aftur". Elskaða omma, tú átti altíð ein muss, eitt klemm

og ein heitan drekkamunn. Og tað er nokk eisini tí, at øll tíni børn eru so kerlig menniskju.

Tú elskaði okkum øll, hvønn og ein, stór og smá, og tú læt

okkum altíð vita tað. Tú fylgdi við í okkara lívum, og tú var so stolt av tíni stóru familju, sum tú og abbi í kærleiki lögdu lunnar undir.

Tú elskaði tónleik, sang og dans. Tær dámdi altíð so væl at taka myndir og at eiga myndir, hevði altíð myndatólið við tær, og tín stova var prýdd av myndum av okkum øllum, sum tú elskaði og sum elskaðu teg. Á tann hátt vóru vit altíð saman.

Tú segði ofta nógv stuttligt, sum enn fær meg at flenna, tá eg hugsí um tað. Tú vart sera sosial, og tú elskaði lív rundan um teg. Tá var tú mitt í verðini.

Hvørt ár á jólum gav tú fleiri enn 50 jólagávur, tær flestu evnaðar til úr tínum vøkru og dugnaligu hondum.

Eg eri so glað fyri, at tú og Jana komu framvið hjá okkum, so tú kundi siga okkum farvæl, áðrenn vit fóru til Danmarkar. Ikki vistu vit, at tað var síðstu ferð vit sóust. At tað var síðstu ferð, eg slapp at mussa tín mjúka kjálka og hoyra tína sermerktu rødd. Tá eg koyri framvið tínum húsum, hugsí eg altíð um teg. Tú sat oftast við vindeygad og hugdi út, meðan tú lurtaði eftir útvarpinum.

Eg eri glað fyri, at vit 14.

juni 2016 fingi eina deiliga løtu saman uttanfyri hjá tær í sólini, har vit ótu ís og prátaðu. Tú elskaði sólina og sat altíð uttanfyri í tínum deiliga króki, tá veðrið var til tað. Har kundi tú eyggleiða lívið og heilsa uppá tey menniskju, sum gingu framvið.

Tú vart sera sterk í trúnni, og tú bað altíð fyri og við okkum. Tú legði alt í Guds hendur.

Góða omma, nú eru tú og abbi saman - eg siggi tykkum taka ein dans saman, so sum babba hevur fortalt mær, at tit viðhvørt plagdu at gera í køkinum til døgurðatónleikin í útvarpinum. Tú hevði saknað abba, sum tit mistu alt ov tíðliga, hvønn dag í yvir 40 ár, og tað er leingi at sakna!

Mín elskaða omma - takk fyri allar hosurnar, tú bant okkum, allar drekkamunnarnar, og takk fyri allar mussarnar, tú altíð so gleðiliga gav. Takk fyri alt, sum tú var fyri meg og míni.

Hvil í friði.
Altíð elskað og ongantíð gloymd.